

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر رهبری تحول آفرین و رهبری خودکامه بر عملکرد نظام های سیاسی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی یافته های نوین علوم و تکنولوژی با محوریت کامپیوتر، مدیریت و حسابداری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

کمال الدین رحمانی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد واحد تبریز، دکتری تولید و عملیات دانشگاه علوم تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

بر اساس تئوری تعیین هدف، این مطالعه به بررسی تاثیر مثبت و فرآیند تاثیرگذاری رهبری تحول آفرین و تاثیر منفی رهبری خودکامه بر عملکرد کارکنان نظام های سیاسی می پردازد. این یک تحقیق کاربردی-پیمایشی می باشد از تکنیک معادلات ساختاری بهره برده است. داده های ۲۵۲ زوج مدیر و کارمند در سازمانهای سیاسی تهران جمع اوری شد. داده ها در نرم افزار MPLUS مورد تحلیل واقع شدند. نتایج نشان می دهد که رهبری تحول آفرین به طور مثبت با عملکرد کارکنان نظام سیاسی مرتبط است و رهبری خودکامه اثر منفی بر آن دارد. علاوه بر این، بسیاری از نویسندگان رهبران را تشویق می کنند تا درجه رهبری تحول آفرین و خودکامه خود را بسته به زمینه فعالیت افزایش یا کاهش دهند تا رهبری را با عملکرد موثرتر پیوند دهند. بنابراین، رهبری باید در پرتو رویکرد پیچیدهتری مورد مطالعه قرار گیرد که سبک های رهبری ترکیبی و تاثیرات آنها بر عملکرد را در نظر می گیرد. در نهایت، محدودیت ها و پیامدهای مدیریتی مطالعه خود را مورد بحث قرار می دهیم.

کلمات کلیدی:

رهبری تحول آفرین، رهبری خودکامه، عملکرد نظام های سیاسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751520>

